

que tam conjunctivi, quam distinctivi accentus, diversas
 vocum significationes distinguant, quæque in hoc isto ve
 loco sit præferenda innuant. v. g. Jes. 6. 3. quod in verbis qui
 escentibus 3tia atque 2da cum primis in aliquot personis,
 ut reliqua omittam, perquam esse necessarium, apud gram
 maticos est in confesso. Hoc ut tanto manifestius evadat,
 sequentia perpendamus Sc. S. exempla, collatis discrepan
 tibus aliquot interpretationibus. Sic v. g. Jesa. 26. 19. hebrai
 ca וְנָרַץ רַפְאִים תַּפִּיל neglectis accentibus sunt ambigua,
 & possent vel cum B. Luth. & Seb. Schmidio reddi:
*Et terram mortuorum (Seb. Schmid. Rephaim) evertes seu
 deturbabis;* vel cum Pagn. Aria Montano & Aliis: *Et
 terra mortuos projiciet.* Gen. I. 20. sine Accentibus du
 bium est, טוֹ עוֹף sine cum B. Luth. quem sibi defen
 dendum sumsit B. Walth. in Harm. reddendum in Ac
 cusativo, an vero cum aliis in Nominat. Gen. 3. 8. טוֹ
 מַתְהַלֵּךְ posset referri tam ad יְהוָה quam ad קוֹל, nisi
 posterius flagitarent Accentus, quibus convenienter h.
 l. explicat Præceptor noster Devener. in Interprete §. 90.
 p. 97. f. *Mox audierunt vocem Domini Dei (qualis describi
 tur Psal. 29. 3. §. horribilem sc. cujusmodi requirebat ipsorum
 facinus, ad pœnitentiam commovendorum) progredientem
 vel continuo magis magisque ingravescentem, vid. §. 109.
 per hortum istum, in flatu diei: procul dubio vebemen
 tiori, cujusmodi cum Tonitru haud infrequens. Hinc Et
 ejus fuisse dicitur effectus, quod se absconderint propter
 iram Domini, quam arguebant inde. Nec infrequens
 est Sc. S. טוֹ הַלֵּךְ de aliis quam animatis usurpare, pro
 uti ex loco sequente liquet Jer. 46. 22. קוֹלָהּ כְּנַחֵשׁ יִלְךְ
 vox ejus (Ægypti v. 20. & 21.) sicut (vox) serpentis ibit
 (serpet). Gen. 3. 24. accentus si negligas, yix certus
 eris*